

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Dronning Gunnild

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Dronning Gunnild", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich06-shoot-workid89828.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Dronning Gunnild

Fordum.

Da varst Du klædt udi Zobel og Maar,
Og pyntet med prægtige Smykker,
Juveler og Perler i guldfagert Haar,
I Sindet de slemmeste Nykker.

Nu.

Da ligger Du nøgen og skrumpen og fæl,
Alt med Dit skallede Hoved,
Langt sortere end den Egepæl,
Hvorned Du blev Sumpen troloved.

Fordum.

Du glimred som Stjernen af første Rang,
Og Tusinder adlød din Villie,
Forelskede Sukke ledsaged Din Gang,
Naar yndigt Du dandsed paa Tillie.

Nu.

Da ligger Du stille paa Dødningeliin,
Med haarde, visnede Hænder;
Med dette stive og isnende Griin
Du ingen Hjerter antænder.

Fordum.

Da satte Du gjerne Blodøxen i Gang,
Kong Erik Du lettede Byrden,
Du deelte paa Fjeld og paa Hav og paa Vang
Din Tid mellem Leflen og Myrden.

Nu.

Nu har Du det temmelig tørt og svalt,
Men hæsligt med Munden Du vrængen
Dødsvrælet, da Du blev i Mosen kvalt,
Neddukket af Bødlernes Stænger.

367

Hvor kunde Du troe Harald Blaatand saa?
Selv brødst Du jo over Dig Staven;
Nu ligger Du blaatandet selv paa Straa,
Mens han ta'er en Luur sig i Graven.

Der er endda gledet en heel Deel Aar,
Mens Du haver ligget i Sølen;
Gad vide, hvordan det dernede staaer:
Hvad Nyt, Dronning Gunnild, fra Pølen?

Blevst Du udi Helvede saa forbrændt,
Da have de handlet Dig ilde;
Erik Blodøxe skulde Dig neppe gjenkjendt,
Om ellers forresten han vilde.

Maaskee han er ogsaa dernede endnu
Med samt eders værdige Sønner;

Maaskee det er rundet ham siden ihu,
Hvor daarligt sig Blodøxen lønner.

I tusinde Aar snart - det falder mig paa -
Min Naadige haver sig fjælet;
De vil til Dagen paa Ny opstaae;
De længe med Døden har hælet.

Maaskee det skal være en Overrettsdom,
Som De nu paa den Maade lider.
De laa udi Mulmet et Tusind Aar om,
Og atter til Lyset nu skrider.

De viser Dem ret som en Antiquitæt
Fra gamle hedenske Tider;
God Nat! og sov vel, Deres Majestæt!
Det sorte Laag over Dem skrider.

Min Ligpræken kommer saa temmelig seent,
Vil mulig ej somme behage;
Imidlertid er den dog ærlig meent;